

ΑΝΑΤΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ,

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ, ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΕΩΣ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ. Ἐκκλησιαστικαὶ εἰδήσεις (Ἐνέργειαι ὑπὲρ τῶν ἀναξιοπαθούντων ὀρθο-
δόξων—Ἄνθιμος πατριάρχης—Χαλαπδόνος—Χαλεπίου—Οἱ ὀρθόδοξοι Ἀβασγοὶ καὶ οἱ ἐν-
Καβάρη κλπ.—Διάφορα). Ἐκπαιδευτικὰ (Ἐπαρθεναγωγίον Παλάδος—Ζάππειον—Σάμος)
Ἑλλάς. Πιστογραφίαι (Σωτήρ—Πέτρον). Σήμερικὰ. Ἐπίδοσις Ἑλλάδος.

Μετὰ τοῦ σημερινοῦ ἀριθμοῦ (37) τοῦ Ἐ. Ανατολικοῦ Ἀστέρος
διαιρέται καὶ τὸ μηνιαῖον τεῦχος (Ιουνίου), ἧτοι ἡ συνέχεια τῆς περὶ
προεπιστάσεως διατριβῆς τοῦ ἀειμνήστου μητροπολίτου Κωνσταντίας
Ἐδσαβίου Κ. Θεοδοίου.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΣΥΝΟΔΙΟ

«Ὡς εἰ Πέτρος καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν
Ἐκκλησίαν καὶ πύλαι ᾗδου οὐ κατασχύουσιν αὐτήν.»

Ἀφ' ἧς στιγμῆς οἱ λόγοι οὗτοι ἐξῆλθον ἐκ τοῦ στόματος τοῦ θεμελίου-
τοῦ τῆς Ἐκκλησίας, μέχρι τῆς παρούσης ἐποχῆς, ἀμύπητα ἡ ἱστορία
τῆς Ἐκκλησίας ἀπέδειξε καὶ ἀποδείκνυσι τρανότερα τὸ ἀλάθητον
τῶν θείων τούτων λόγων. Ἐκάστη σελὶς τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας
οὐδὲν ἕτερον εἶναι εἰμὴ ἐπιβεβαιώσεις καὶ πραγματοποιήσεις τῆς προ-
ρήσεως ταύτης τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

«Ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς, ὠκοδόμησε τὴν Ἐκκλησίαν αὐτοῦ ἐπὶ τῇ πέτρᾳ
τῆς εἰς αὐτὸν πίστεως: «καὶ ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ». Στεροὶ καὶ ἀκρά-
δαντα τὰ θεμέλια τῆς Ἐκκλησίας, ἀκλόνητος καὶ ἀλτήτος: μένει αὕτη
εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. «Πύλαι ᾗδου οὐ κατασχύουσιν αὐτήν.»

Τοῦτο εἰς ἀρχῆς τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς κατέδειξεν αὐτῇ καταπάξασα
διὰ τῆς θείας καὶ ὑπερβαυμάστου αὐτῆς ἰσχύος, ἣν περιέβληται, ἅπαντα
τὸν κόσμον, καὶ κατατροπώσασα ἅπαντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτῆς. Δώδεκα
ἀγρόφιμοι ἄνδρες, ὁ μὲν ἄλιος, ὁ δὲ σκηνιοπῆς, ὁ ἕτερος τελώνης καὶ

ἄλλο ἄλλο τοιοῦτον ἐξαποκύντες ἐπάγγελμα, ἐξήλθον τῆς Παλαιστίνης, περιήλθον τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγράμματοι ἐν τῷ μέσῳ τῶν σοφῶν καὶ πεπαιδευμένων, πτωχοὶ ἐν τῷ μέσῳ τῶν πλουσίων καὶ ἰσχυρῶν τῆς γῆς, πρόβατα ἐν τῷ μέσῳ τῶν λύκων, μετέβαλον ἐξ ὀλοκλήρου τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἐπισαν τοὺς φιλοσόφους, ἐνίκησαν τοὺς ἰσχυροὺς, μετέβαλαν τοὺς λύκους εἰς ἡμέρα πρόβατα καὶ τὸν τότε σύμπασαν τὴν οἰκουμένην ἀνακυκλῶντα κλύδωνα καθύψωσαν. Πτωχοὶ ἦσαν καὶ ἐστερημένοι χρημάτων, ἀλλὰ πλούσιοι καὶ πληρωμένοι τῆς θείας χάριτος· γυμνοὶ ἰματίων, ἀλλ' ἐνδεδυμένοι τὴν πίστιν· ἀγράμματοι, ἀλλὰ πλήρη ἁγίου Πνεύματος. Ὄκωδον τὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ τὸν θεμέλιον λίθον, τὴν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν πίστιν, τὴν μόνην ἀλήθειαν. Μένει λοιπὸν αὕτη ἔδραϊα, λάμπουσα φαινότερον ἡλίου καὶ τῶν ἀστέρων. Πολεμεῖται, ἀλλὰ μένει ἀνίκητος· δέχεται βέλη, ἀλλὰ δὲν τραυματίζεται· κληρονομεῖται, ἀλλ' οὐδέποτε ἐκπορεύεται· πάντοτε νικᾷ· πάντοτε θριαμβοῦσι.

Πόσοι ἐξ ἀρχῆς κατεπολέμησαν αὐτήν, ἐν ᾧ ἔτι ἦτο νεόφυτος; Βασιλεῖς ἐξηγείροντο, στρατοὶ ἐξηπλίζοντο, ξίφη καὶ δόρατα ἠκανῶντο, ὁ αἶρ ἐβαλύνετο, ἡ γῆ ἐμαίνετο, οἱ δαίμονες ἐβάχκευον, σύμπας ὁ κόσμος ἀνεστατος ἐγένετο, καὶ δώδεκα ἀλιεῖς δὲν ἠδύναντο νὰ κατανικήσωσι, διὰ τὴν ἀπῆλθον καὶ ἀγραμμάτους. Ἐνταῦθα ἐξέοντο τὰς πλευρὰς οἱ ἄγιοι, ἐκεῖ ἀπῆγγοντο, ἄλλοι ἀνεκκολοπίσιμοι καὶ πεπιστωμένοι ἐκαίνοντο, ἡ γῆ ἐβάπτετο αἵματι, παῖδες πατέρας παρεδίδον, πατέρες παῖδας, οἱ ὄροι τῆς φύσεως ἀνετρέποντο, σύμπασα ἡ γῆ καὶ οἱ αἰεὶ συνεταράσσετο, ἡ δὲ Ἐκκλησία στερεὰ καὶ ἀγέροχος μέχρι τοῦ οὐρανοῦ προέβαινε. Τί τοῦτο, ἢ τὴν καταπληκτικωτάτην θείαν αὐτῆς ἰσχύϊν δεικνύει; Ἐπισημαστικῶς πύλαι ἔδου οὐ κατισχύσαν, οὐδὲ κατισχύσουσιν αὐτῆς. Ὀβριβατώτατοι μονοκράτορες τῆς γῆς καταδιώξαν αὐτήν, ἀμείλικτοι ἐξηγέρθησαν οἱ Νέρωνες, οἱ Κλαύδιοι, οἱ Διοκλητιανοὶ, καὶ Ἰουλιανοὶ οἱ παύσατο· πλὴν ἐκεῖνοι μὲν ἀπώλοντο ἅπαντες, μόνον δὲ ἡ Ἐκκλησία μένει. Πῶς Σήμερον ὁ μάγος, ὁ πρῶτος ἐν αἵρεσει, ὁ μαθητὴς τοῦ ἀντιχρίστου καὶ πρόδρομος; πῶς ὁ τῆς τούτου μονίας καὶ ἀσελγείας διὰδοχος ἢ ἡμιόνος, ὁ τῶν κελῶν ἐξαρχος, καὶ τὰ τούτων μωπηθρία, τὰ βδελυκῆ καὶ ἀκαθάρτα; Πῶς Μαρκιανῶν, πῶς Οὐάλης, πῶς Μάνης, πῶς Βασιλειδῆς, πῶς Ἄρειος, πῶς Νεστόριος, πῶς Σαβέλλιος, πῶς οἱ Θρησιώδεις Νερούσιος καὶ Κλαύδιοι; Πάντες ἐξέλιπον, πάντες ἠφανίσθησαν, οὐδεὶς ἔμεινε. Ἡ δὲ Ἐκκλησία οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἡ ἀλήθεια πάντοτε νικᾷ, πάντοτε θριαμβοῦσι, τοῦτο εἶναι τὴ ἀλίθιαστος τῆς καθολικῆς ἱστορίας καὶ ἰδίᾳ τῆς ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας· συμπέρασμα.

Ἐν ἀρχῇ τῆς γεννήσεως αὐτῆς σφοδρότατα ἐπολεμήθη, ἀλλ' οὐδὲν ἐπὶ ἐναντίας ἐκραταυώθη μᾶλλον, καὶ πλεὺ ἐνισχύθη. Διὰ τί δὲ τοιοῦτα; Διότι διὰ ταύτην ὁ θεὸς λόγος ἐπέλαυνεν οὐρανὸν καὶ

κατέβηκεν, διὰ ταύτην ἐλάβε σάρκα ἀνθρωπίνην, ὑπέφερεν, ἐνεπαίχθη, ἐμωλωπίσθη, ἐσταυρώθη. Ἐντε ὁ οὐρανὸς δύναται νὰ ἀπολεσθῆ, ἡ γῆ νὰ ἀφανίσθῃ, τὸ πᾶν νὰ ἐκμηδενισθῆ, ἡ δὲ Ἐκκλησία οὐδὲν νὰ πάθῃ. Περὶ τούτων αὐτὸς ἐκεῖνος, ὅστις ἐν ἀρχῇ τῆς δημιουργίας εἶπε· γεννηθήτω φῶς, καὶ ἐγένετο φῶς, αὐτὸς ἐνταῦθα λέγει· πύλαι ἔδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς; καὶ ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσεται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθουσιν.

Ἡ Ἐκκλησία εἶναι θεία καὶ οὐρανία, θεμελιωθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁκωδομένη ὑπὸ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, διατηρεῖται δὲ ἀήττητος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, διότι οὗτος κρένει μετ' αὐτῆς πάσας τὰς ἡμέρας ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. Πολλοὶ ἦλθον καὶ ἐλεύσονται ψευδοχριστοὶ καὶ ψευδοπροφῆται, ἀλλὰ πάντες ἠφανίσθησαν καὶ ἀφανίσθησονται. Ἴδού τί περὶ ταύτων λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος. «Ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τινες τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνης καὶ διδασκαλίαις δαιμόνων ἀκαθάρτων. Ἔσται καιρὸς, ὅτε τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἰδίαις ἐπιθυμίαις ἐπιταρεύσουσιν ἑαυτοῖς διδασκάλους, κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν καὶ ἀπὸ μὲν τῆς ἀληθείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύθους ἐκτραπήσονται». Καὶ τῷ ὄντι πόσοι ταυτοῦτος ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἀπαρῖθμει; πόσα αἵρεσεις ἀνεψύησαν; πόσοι ψευδοχριστοὶ ἀνεφάνησαν; καὶ ὅμως πάντες ἀπώλοντο, οὐδὲν ἕτερον ἢ μνημὸν βδελυκτὴν τοῦ ὀνόματος αὐτῶν καταλιπόντες εἰς ἡμᾶς. Πόσοι δὲ τοιοῦτοι ἀναφανήσονται καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἡμῶν καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα πλανῶντες καὶ πλανώμενοι; ἀλλὰ πάντες τὴν αὐτὴν τύχην τῶν προκατόχων αὐτῶν θέλουσι κληρονομήσαι, καὶ θέλουσιν ἐκδιωχθῆ τῆς Ἐκκλησίας ὡς λύκοι ἔρπαγες. Ἡ ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας βρῖθει τοιούτων παραδειγμάτων, οὐ μιν ὅτε εἶχεν ἤδη καθ' ἅπασαν τὴν οἰκουμένην ἐξαπλωθῆ, ἀλλὰ καὶ πρὶν ἔτι, ὅτε ἀκόμη νεόφυτος ἦν, ὅτε ἀκόμη οἱ δώδεκα ἀπόστολοι ἐκίρτυον.

Αὐτὸς οὗτος ὁ μέγας τῶν ἐθνῶν ἀπόστολος, ὁ παλάμβρος καὶ γενναῖος Παῦλος, τὸ σκεῦός τῆς ἐκλογῆς, ὁ στυλὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἦτο σφοδρότατος αὐτῆς καὶ ἀπῆνης πολέμιος· καὶ ὅμως ὁ αὐτὸς κατόπιν πεντάκις ἐραβδίσθη ὑπὲρ αὐτῆς· ἐλιθάσθη, κατεδιώχθη, ὡς περ κάθαρμα τοῦ κόσμου· ἐγενήθη, ἐπέπασεν, ἐδίψησεν, ἅπασαν περιήλθε τὴν οἰκουμένην ὑπὲρ αὐτῆς· σιδηροδέσιμος γενόμενος ὑπὲρ αὐτῆς, ἔχαιρε καὶ ἐκαυχᾶτο ἐν τοῖς παθήμασιν αὐτοῦ. Πόσον θαυμασία εἶναι ἡ ἰσχύς τῆς Ἐκκλησίας δύνამις! Ὅσοι κατεπολέμησαν αὐτῆς κατεφωραθήσαν μαρτυροὶ καὶ ἀνόητοι εἰς κέντρα λακτίζοντες, διότι ταύτης οὐκ ἄνθρωποι, ἀλλ' οὐδὲ πύλαι ἔδου κατισχύσουσιν.

ΔΩΡΟΦΘΟΣ ΣΧΟΛΑΡΙΟΣ,
μητροπολίτης κρήνης Λαρίσης

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Τὴν παρελθούσαν παρασκευὴν, ἐν κοινῇ τῶν δύο σωμάτων : συνόδου καὶ συμβουλίου, συνεδριάσει, ληφθεῖσάν ὑπ' ὄψιν τῶν πολλαχῶς τῆς Θράκης καὶ Μακεδονίας σταλεισῶν εἰς τὰ πατριαρχεῖα ἄλλοπολλῶς ἀναφορῶν, ἐν αἷς διεκτραγωδοῦνται αἱ βίαιαιπραγαίαι καὶ κακώσεις, αἱ ἀφίστανται οἱ ὀρθόδοξοὶ Ἕλληνας, οἱ ὑπὸ τῆν δικαιοδοσίαν τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριαρχείου διατελοῦντες, ἐν τῇ νέῃ ἤδη τροπῇ τῆς ἐν Βουλγαρίᾳ καὶ ταῖς μικταῖς ἐπαρχίαις πασιγνώστου καταπτώσεως, ἐπειδὴ οὐδεμία μέχρι τοῦδε ἐπέβηθε ἑσπερία. μολονότι ἐγκλίως πρὸς τοῦτο ἐπέστησεν ἡ Μ. Ἐκκλησία διὰ συνοδικῶν ἐπιστολῶν τοὺς ἀρμολόγους ἀρχιερεῖς, ὅπως προφυλάττωσιν ἀπὸ τῶν τεκταινομένων τῶς πιστοὺς ὀρθοδόξους, ἐνεκρίθη ὅπως ἐπιδοθῇ ἰδία ἐκθεσις εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν κυβέρνησιν, ἐν ἧ ἐφίσταται ἡ προσοχὴ καὶ μέριμνα αὐτῆς πρὸς θεραπείαν τοῦ ἐπὶ τὰ χεῖρα δυστυχοῦς ἡσμερῶν προβαίνοντος κακοῦ, ἅμα δὲ παρακαλεῖται ὅπως πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἐνέργειαν ἐπιδοθῶσιν ἀντίγραφα καὶ πρὸς τοὺς πρόθεσις τῶν Μ. δυνάμεων, καὶ οὕτω γνωσθῇ ὅπου δεῖ ἡ θλιβερά αὐτῆ τῶν καθ' ἡμᾶς πραγμάτων κατάστασις.

Τὸ ἐν λόγῳ ἔγγραφον, ὑπογραφὸν ὑπὸ τῶν δύο ἐκκλησιαστικῶν σωμάτων καὶ σφραγισθὲν, ἐπεδοθη ὅπου δεῖ πρὸς ἐνέργειαν ἀποτελεσματικὴν τῶν περαιτέρω.

Καὶ οἱ κάτοικοι δὲ τῆς πρωτευούσης εἶχον ἐπιδώσει ἐπὶ τούτῳ εἰς τὰ πατριαρχεῖα τὴν ἐξῆς ἀναφορᾶν.

« Παναγιώτατε δέσποτα, ἀγία καὶ ἱερὰ σύνοδος, ἀξιώματα μέλη τοῦ ἰθρυκοῦ συμβουλίου.

Μετὰ μεγίστης ψυχικῆς ἀδύνης καὶ μετ' ἀγωνίας διὰ τὸ ἰθρυκὸν καὶ θρησκευτικὸν μέλλον, ἄπερ ἀγαμέμνι τοὺς ἐν τῇ Θράκῃ καὶ Μακεδονίᾳ ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐν τῇ ὀρθοδοξίᾳ καὶ τῷ ἰθρυσμῷ, ἀκούουσι καθ' ἑκάστην καὶ ἀναγνωσκουσιν οἱ ὀρθόδοξοι κάτοικοι τῆς πρωτευούσης τὰ δεινοπαθήματα τῶν ἀδελφῶν ἐκείνων, ἀπ' ἧς ἡμέρας Κριστῶν δίκην ὑπέχθησαν δουλεύειν σχισματικοῖς καὶ ἔθροκτόνοις, οἵτινες, θρασυταῖς ὑψώσαντες τὴν τῶς κεκορυφαίων αὐτῶν κεφαλῶν, ἀνέβη πλέον ἠρέαντα τοῦ θρησκευτικοῦ καὶ ἰθρυκοῦ διαγμοῦ, ὅστις οὐδὲν ἕλαττον ἤκει ἢ τὴν καταστροφὴν καὶ ἐκμηδένισιν τοῦ ἑλληρισμοῦ ἐν ταῖς γενεαῖς αὐτοῦ χώρας καὶ τῆς τῆς ὀρθοδοξίας, ἧς τὸ οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον ὁ ἀπ' αἰῶνων θεματοφύλαξ εἶναι, ὑπαγωγὴν εἰς τῆς θρησκευτικῆς κακοδοξίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἀπολυταρχίας.

Ὁ ἕως τῆς ἀγίας μεγάλης συνόδου, ὁ τῆς ὀρθοδοξίας ἀπαισίτου φυ-

ρεδαίτης ἀπαλλάξας, περιφρονεῖται καὶ χλευάζεται ἡ ἐλευθερία τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἰθρυκῆς ποικιλίσεως τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν καταπατεῖται ἀνωτάτως, ὀρθόδοξοι ἐκκλησίου καὶ σχολεῖα συλῶνται καὶ διαρπάζονται καὶ βεβηλοῦνται ὑπὸ σχισματικῶν ἱερῶν. ἕβρεις καὶ αἰκλαὶ κατὰ τῶν ἐμμενάρτων εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν ἐπιδαφθιλεύονται καὶ ἐν ἄλλοις ἰθ' αἰῶνι ἐπαναλαμβάνονται κατὰ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν οἱ διαγμοὶ τῶν πρώτων τῆς Ἐκκλησίας αἰῶνων.

Οἱ διοκίμενοι οὕτως ἀπηνόες ἀδελφοὶ ἡμῶν ἔνα μόνον ψυχικὸν προστατήν μετὰ Θεῶν ἔχουσι, τὴν μητέρα τῶν Ἐκκλησιῶν, εἰς ἣν ἀπ' αἰῶνων πιστοὶ διετέλεσαν καὶ ὑπὲρ ἧς τοσαῦτα πάσχουσιν. Ἡ ὀρθοδοξία, ἧτις, χάρις εἰς τοὺς μεγάλους ἱεράρχας, οἵτινες τὸν θρόνον τοῦτον ἐκάμησαν, εἰς τοὺς Χρυσοστόμους καὶ Παύλους καὶ Κηρυτταρίους καὶ Γεωργίους, ἰσχυρότος ἀπὸ τοσοῦτων δοξασιῶν ἐξῆλθε καὶ ἀσπίλος ὡς λευκὴ περισσότερο, ἡ ὀρθοδοξία ἧτις γῆνιὰ ἐστὶ καὶ πρόβαλον ἐκ τῶν κλίπων αὐτῆς τὴν ἐρυγὴν τοῦ γυλευτισμοῦ, ἡ ὀρθοδοξία, ἧτις ἐλεγε ποτε διὰ στόματος σεπτοῦ ἱεράρχου, ἦτις ὁ Κωνσταντινουπόλεως θρόνος δόξα αὐτῆς ἔστιν, ὑπὲρ ποτε τῷ θρόνῳ τοῦτω ἐπιβάλλει συνδέσμον φροντισαὶ βπὲρ τῶν ἀθετουμένων αὐτῆς δικαίων, ὑπὲρ τῶν δικαίων τῶν πιστῶν αὐτῆς τέκνων. Τὸ ἄλλοτῳ καὶ τῆς ἀδύνην αὐτῆς ἐπὶ τοῖς ἀνηκέστοις τοῦτοις δεινοῖς, ἐπὶ τῷ κινδύνῳ τῆς ἀπολλείας τῶν δύο τιμαλφωτάτων χρημάτων, ἄπερ κλήρος καὶ λαός διὰ τοσοῦτων αἰῶνων καὶ γρυκῶν διαγμῶν ἀτήρησαν, καὶ ἄπερ ἀκμαϊότερα ἀνέβησαν διὰ μαρτυρικῶν αἱμάτων ποιωθέντα, τῆς Ἐκκλησίας, λέγομεν, καὶ τοῦ Γένους, τὸ ὀρθόδοξον τῆς πρωτευούσης ταύτης πλήρωμα εἰς τοὺς κόλπους τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας ἐκχέον, δὲν δύναιται γὰρ ἀποκρύβῃ δεῖ, καὶ περ οὐδαμῶς πιστεῖται εἰς ἀπαίσια θρυλήματα περὶ τῆς πορείας τῶν διεπόντων τὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους, φρονεῖ ἡμῶς δεῖ ἐπέστη ἡ ἀρα τῆς συνόδου ἐνεργείας πρὸς διάσωσιν αὐτῶν. Ἐμπνευσάτωσαν τοὺς τὰ τοῦ θρόνου τοῦτον διαπορίας αἱ μεγάλαι σκιά τῶν ἀθλητῶν τῆς ὀρθοδοξίας καὶ ἀράτωσιν τὴν ἰσχυρὰν αὐτῆς φωνὴν ὑπὲρ τῶν ἀθετουμένων αὐτῆς δικαίων. Ἡ μητὴρ Ἐκκλησία μὴ ἐγκαταλείτω τοὺς ἀδελφοὺς ἡμῶν ὀργανοὺς καὶ ἀπροστατεῦτους, ἀλλὰ πρὸς τὴν πεπολιτισμένην Ἑβρώπην ἐκτεθῆσα τὰ δεινὰ αὐτῶν καὶ τὸν κατὰ τῆς ὀρθοδοξίας διαγμῶν, διεκδικησάτω τὰ δίκαια τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐθρησκευτικῆς καὶ τῆς ἰθρυκῆς συνειδήσεως τῶν ἀδελφῶν τούτων, δίκαια, ἄπερ οὐδ' ἡ ἀγμωτέρη τυραννία ἀρεῖται εἰς τὰ βῆθη. Ἀνάγκη ὅπως ἡ Ἐκκλησία σπεισῇ ἰ' ἀναλάβῃ στιβαρῶς τὸ ἔργον τοῦτο, ἄπερ ἐπιβάλλουσι αὐτῇ ἀπαράγραπτα καθήκοντα καὶ ἱερὰ παραδόσια αἰῶνων. Πέποιθε τὸ ὀρθόδοξον πλήρωμα τῆς πρωτευούσης ταύτης δεῖ τοσοῦτον στιβαρότερον καὶ ἀγ-

δρικότερον προβήσεται ἡ Ἐκκλησία, ὅσο σαφέστερον ἐδηλωθῆται ἡ ὁμολογία τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος.

Ἐπὶ τῇ πεποιθήσει ταύτῃ παρακαλεῖ ὅπως ἡ ἐκκλησία αὐτοῦ ἠρ-
φθῆ ὑπὸ ὄψιν παρὰ τῶν διεκόντων τὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους,
τῶν τηλικαύτων εὐθύνῃ ἐν τοιαύταις περιστάσεσι φερόντων.

Τῆς Ἐπιτελείας θειοτάτης παναγιότητος καὶ τῆς περὶ αὐτὴν ἁγίας
καὶ ἱεραῆς συνόδου.

Εὐπειθῆ τέκνον κ.κ.λ.

Τρεῖς τῶν διακεκριμένων ὁμογενῶν, οἱ κκ. Β. Σαρακιώτης (ὁ καὶ μέ-
λος τοῦ ἔθνικοῦ συμβουλίου) Κρικώσης καὶ Ἀντ. Ψυχάρης, ἀνεχώρησαν
ἐντεύθεν, διευθυνόμενοι εἰς Βερολίνον, ὅπως παραστήσωσι ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ
συνεδρίῳ τὰ δεινοπαθήματα τῶν ἐν Τουρκίᾳ (Μακεδονία, Θράκη καὶ
Βουλγαρία) Ἑλλήνων, συνεπεία τῶν ἐπελευθύνων ὡς ἐκ τοῦ τελευταίου πο-
λέμου μεταβολῶν. Οἱ ὁμογενεῖς οὗτοι ἀντιπροσωπεύουσι τὸ ἐν Τουρκίᾳ
ἑλληνικὸν στοιχεῖον.

— Τῆς νεκρικῆς πομπῆς τοῦ ἐν Πριγκίπῳ, καθὰ εἴπομεν ἐν τῷ προη-
γουμένῳ τεύχει τοῦ Ἀνατ. Ἀστέρος, κηδευθέντος τῇ παρελθούσῃ παρα-
σκευῇ πατριάρχου πρώην Κ. πόλεως Ἀνθίμου τοῦ Βυζαντίου προεξήρχεν
ὁ σεβ. ἁγ. Χαλκηδόνας κ. Καλλίνικος, τὸν δ' ἐπισημειῶν αὐτοῦ ἐξεφώ-
νησεν ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος ἅγιος Παμφίλου κ. Σωφρόνιος, λίαν
καταλλήλως ἐξυμνήσας τὰς ἀρετὰς τοῦ ἀειμνήστου πατριάρχου.

— Ὁ μητροπολίτης Χαλκηδόνας κ. Καλλίνικος, συνοδευόμενος ὑπὸ
τῶν ἐν Χάλκῃ καθηγητῶν κκ. Λεάνδρου, Βαφειδῶν, Σβέτσου, τοῦ διευ-
θυντοῦ τοῦ ἐν τοῖς πατριαρχείοις τουρκικοῦ γραφείου κ. Ἀνδοίκου
Νικολαΐδου, καὶ τινῶν τῶν ἐν Χάλκῃ πρακτικῶν, μετέβη τὴν πα-
ρασκευὴν ἐπὶ τῆς ἀγγλικῆς ναυαρχίδος Ἀλεξάνδρου, (κατὰ τὴν
ἀπὸ τῆς προτερείας ταχθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ναύαρχου ὡσαν(10 1 [2 π. μ.)
ὄτε ἡ Α. Σ. διεμήνυσεν ὅτι ἐπεθύμει νὰ ἐπισκεφθῆ αὐτὸν), ἐνθα ἐγένετο
ἡ προσήκουσα δεξίσις, πολλῶν ζητηθειῶν πληροφοριῶν περὶ τῆς ἐπαρ-
χίας Χαλκηδόνας, τῶν ἐν Χάλκῃ δύο σχολῶν: θεολογικῆς καὶ ἑλληνοεμ-
πορικῆς καὶ λοιπῶν, ἀφοῦ προηγουμένως ἀπήντησεν ὁ ναύαρχος εἰς τὴν
τοῦ μητροπολίτου προπλασίαν. Λίαν δὲ εὐγενῶς, ἐν τῇ ἀποχωρήσει τῶν
ἐπισκεψομένων, ἐκφράσας ὁ ναύαρχος τὴν εὐχαριστήσιν του, ἐδῆλωσεν αὐ-
τοῖς ὅτι ἐλευθέρως δύνανται, ὅταν θέλωσι, νὰ ἐπισκεφθῶσι τὰ ὑπὸ τῆς
διαταγῆς αὐτοῦ πλοία, καθὼς καὶ αἰ φροίτηται τῆς ἑλληνοεμπορικῆς
σχολῆς.

Κατὰ τὴν Θράκην, ἡ προσφώνησις τοῦ ἁγίου Χαλκηδόνας ἦν
τοιαύτη:

Ἐπίσημοι λόγιοι τῆς ἐγκαιρίας τῆς ἐνταῦθα αἰτίας ἀφίξεως ἐμῶν,
σπειρῶ νὰ σὰς ἐπιφωνήσω τὸ: ὡς εὐ παρόντες καὶ νὰ εὐχηθῶ ἡμῖν

ὄγῳ καὶ κατὰ πάντα εὐάρεστον τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν Σας. Μέλος
τοῦ ἔθνους ἐκείνου διατελῶν, ὑπὲρ ἡ κρατιὰ Ἀγγλία ἔλαβεν ὑπὸ
τὴν προστασίαν αὐτῆς, ἐκτρέψω τὴν μεγάλην μου πρὸς αὐτὴν εὐγνω-
μοσύνην, καὶ ἐλπίζω ὅτι δὲν θέλει παύσει παρέχουσα τῇ ἑλληρικῇ
ἔθνῳ τὴν ὑψηλὴν προστασίαν αὐτῆς, καθὼς κεκλημένη ὑπὸ τῆς θείας
προνοίας νὰ ὑπερασπίῃ τὰ δέματα τῶν ἔθνων. Μετὰ ταῦτα ἡ Α.
σὺν. ἠρξήθη ὑπὲρ τῆς ἀνάσσης, ὑπὲρ τῆς βυσιλικῆς οἰκονομίας, ὑπὲρ
τοῦ ἀγγλικοῦ ἔθνους καὶ ὑπὲρ τοῦ ναύαρχου. Εὐχρησὶς δὲ καὶ ἐκ μέ-
ρους τῆς Α. Π. τοῦ οἰκονομικοῦ πατριάρχου τὸν ναύαρχον, ἐξηγή-
σατο συγγνώμην ἐκ μέρους αὐτοῦ, ὡς καλυμμένου ἕνεκα τῆς γνω-
στῆς ἀσθενείας νὰ ἐπισκεφθῆ αὐτὸν αὐτοπροσώπως.

— Ὁ νέος μητροπολίτης Χαλεπίου κ. Δωρόθεος ἀνεχώρησεν εἰς τὴν
ἐπαρχίαν αὐτοῦ τὴν τετάρτην διὰ τοῦ γαλλικοῦ ἀεροπλοίου.

— Ἐπιτελλοῦσιν ἡμῖν ἐκ Σινώπης.

Οἱ περὶ ὧν πολλὰκις ἐποίησα λόγον Χριστιανὸν ἐκ Σοχούμ. Καλὴ με-
τανάστασι Ἀθασοῖ, τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα δεινὰ ὑφίσταμενοι ἀπὸ τῶν
ἡμέρας τῆς ἀφίξεως αὐτῶν εἰς Σινώπην καὶ ἐν μέτω ἀναριθμητῶν παρ-
ουσιῶν διάγοντες καὶ οἱ πλείεστοι αὐτῶν ὑπὸ τῆς ἀσιτίας καὶ τῶν ἐπι-
κεινῶν ἀποδεκατισθέντες, μόλις κατάρθωσαν ν' ἀναστειλῶσιν ἀπὸ τῆς
νεῶν εἰς Κων]σταλιν τριμηλὴν τινα ἐπιτροπὴν, ὅπως ἐπιλύσῃ τὰ δεινοπαθήματα
τῶν ὁμοφύλων αὐτῶν καὶ παραστήσῃ τῇ αὐτοκρ. κυβέρνησει τὴν ἀνάγκην
ἐν ἣ εὐρίστανται ἀλλ' ἐνθ' ἀνεμένον εὐχάριστον ἀπάντησιν τῶν ἐπι-
τροπῶν τῆς ἀποσταλείσης εἰς Κων]σταλιν ἐπιτροπῆς τῶν ἐξαχθεῖσιν
ἐλπίδα ἐφῆσεν εἰς τὴν ἐνταῦθα διοίκησιν διαταγῆ τῆς Ἱψ. Πολ. ἀποστα-
σταλῶσι πρὸς τι μέρος μεσογειῶς τῆς Κασταμονῆς, Ἰσουλία λεγομένη,
ὅπου, ἀπέχον τῆς Σινώπης 6 - 7 ἡμέρας, κατοικεῖται ὑπὸ μόνον ἑβραίων
νῶν, μὴ ὑπάρχοντος ἐκεῖ μηδὲ ἐνός Χριστιανοῦ.

Νέαι βάραναι διὰ τῆς δυστυχῆς τούτους Χριστιανούς, ἕνεκα τῆς
μακρονόμενης οὐτο, θέλουσιν ἀπολέσει διάπαντός, ἀναμνηθῆναι τῆς
καὶ τὴν ἠρησιάν των, καθόσον αὐτὸς ὁ τόπος, εἰς ὃν ἀπάρηται τῶν
Χριστιανῶν, οὐδὲ αὐτοὶ ἔχουσιν ἱερέα πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν πρώτων
σκευητικῶν ἀναγκῶν. Περὶ τούτων ἐγράφησαν τὰ δέοντα καὶ εἰς τὸ
κοινομικὸν πατριαρχεῖον πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ἀπαιτουμένων.

— Ἐν ἰδιαιτέρῃ ἐκ Βάρνης ἀλληλογραφία τῆς Θράκης ἀναγινομένη
τὰ ἑξῆς:

Ἐβλαστώτως πληροφοροῦμεθα ὅτι αἱ ρωσικαὶ ἀρχαί, μετὰ τῶν
τὰ ἑλληνικὰ δίκαια (τῶν ἐν Καβάρῃ, Βαλτακίῳ κλπ.), εἰς ἐπανόρθωσιν
προβαίνουσι τῶν κκῶς, κακῆ βουλγαρικῆς εἰρηγῆσι, πεπραγμένων.

— Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν προεξήρθη ὑπὸ τοῦ Σ. ἁγ. Ἐφέσου
ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναφῷ πρωτοσύγκελλος αὐτοῦ ὁ ἐκ τῶν τροφίμων τῆς

ἐν Χάλκη θεολογικῆς σχολῆς τῆς ἀρχιμανδρέτης κ. Θεόκλητος, ὁ ἐκ Μοσχωνσιῶν.

— Ἐκ Περσῶν ἐπισέλλουσιν ὅτι διαφωνία ἀνεφύη μεταξύ τοῦ πατριάρχου τῶν Παρωνιτῶν καὶ τῶν ἐπισκόπων του, ἀφ' ἑνός, καὶ τοῦ δικαίου τοῦ Αἰθάνου, Ρουστὲμ πασῶ, ἀφ' ἑτέρου. Κατ' ἀκολουθίαν οἱ ἐν τῷ Αἰθάνῳ Παρωνίται ἐκλείσαν τὰς ἐκκλησίας τῶν μέχρις οὗ τύχη ἰκανοποιήσεως ὁ ἐπίσκοπός των, ὃς ἀπήχθη εἰς Ἀκρην (Πτολεμαῖδα) ὡς ἐξόριστος.

— Κατὰ τὴν ἀρμενικὴν ἐφημερίδα *Πόντος*, ἀφίκετο εἰς Βερολίνον ἐκ Λονδίνου ὁ πρῶτος πατριάρχης τῶν Ἀρμενίων κ. Κερεμιάν καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Χορέν ἐκ Πετροπόλεως, κομιστὴς ἐπιστολῶν συστατικῶν πρὸς ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ συνεδρίου παρὰ τῶν ἐν Πετρούπλει πρεσβυτέρων τῶν ξένων δυναμεῶν.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ.

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ ΠΑΛΛΑΔΟΣ.

Αἱ γραπταὶ ἐξετάσεις τοῦ κεντρικοῦ ἀνωτέρου παρθεναγωγείου τῆς ἑλλην. φιλομνήστου εταιρίας «Παλλάδος» ἤρξαντο τῆς 2 ἰουνίου καὶ ἔληξαν τῆς 8 (ἦτοι τῆ παρασκευῆ, σαββάτου, τρίτης, τετάρτης καὶ πέμπτης) εἰς τὰ ἑξῆς μαθήματα: ὀρθοκευτικά, φιλοσοφικά, μαθηματικά, ἑλληνικά, χημείαν, γεωγραφίαν, νηπιαγωγίαν καὶ οἰκιακὴν οἰκονομίαν, ἐπιτιμη μονιχῆς γνώσει, ἱστορίαν, γαλλικά, φυσικὴν, ἀρχαιολογίαν καὶ ζωολογίαν.

Αἱ προφορικαὶ ἤρξαντο τῆς 11 ἰουνίου (κυριακῆ) καὶ λήξουσιν τῆς 18 (κυριακῆ), καθ' ἣν γενήσεται καὶ ἡ ἐκθεσις τῆς διευθυντορίας, καὶ ἡ ἐπίδοσις τῶν ἐνδεικτικῶν καὶ ἡ διανομὴ τῶν βραβείων.

Ταξεῖς ὑπάρχουσι τοῦ μὲν σχολείου πέντε (Α' — Ε') τοῦ δὲ γυμνασίου τρεῖς (Α' — Γ') αἱ τάξεις τῶν γαλλικῶν μαθημάτων εἶναι ἰδίαι ἕξ: πλὴν ὁ διευθυντορίας κ. Σ. Κ. Διονυσιάδος, ὑπάρχει τριμελὴς ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ, συγκειμένη ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐκ τῶν κκ. Γ. Δ. Ἀριστοκλέους, (ἀντιπροέδρου), Γ. Ἀθηνογένους καὶ Γ. Γεωργιαννοπούλου (γεν. γραμματέως). Διδάσκονται δὲ ἐν τῷ κεντρικῷ τούτῳ παρθεναγωγείῳ τὰ ἑξῆς ἐν γένει μαθήματα: ἑλληνικά, ὀρθοκευτικά, γαλλικά, ἀγγλικά, γερμανικά, φιλοσοφικά, μαθηματικά (ἀριθμητικὴ, γεωμετρία), γεωγραφία, ἱστορία, χημεία, ἀρχαιολογία, φυσικὴ, ζωολογία, νηπιαγωγία καὶ οἰκιακὴ οἰκονομία, ἐπιστημονικαὶ γνώσεις, περὶ λεκτικοῦ καλλοῦς, ᾠδὴ καὶ ὀργανικὴ μουσικὴ, ἔχνηγραφία, καλλιγραφία καὶ χειροτεχνήματα. Διδάσκονται δὲ ἐν αὐτῷ καθηγῆται καὶ διδάσκαλοι τῶν ἀριθμῶν 21.

Τὸ οἰκουμένιον πατριαρχεῖον ἐν τῇ ἐνάρξει τῶν ἐξετάσεων ἀντρέ

προσώπουν ὁ ἐπιτροπέων τὴν Α. Θ. Π. ὁσθενίσαν σ.β. ἄγ. ἱερέτου κ. Ἀγαθάγγελος μετὰ τοῦ μεγάλου πρωτοπυγκέλλου κ. Καλλινίκου.

ZAPPΕΙΟΝ.

Τοῦ Ζαπτείου παρθεναγωγείου αἱ προφορικαὶ ἐξετάσεις ἀρχοῦνται ἀπὸ τῆς προσηγούς κυριακῆς (18 ἰουνίου), ὥρα 10 π. μ. καὶ λήγουσι τῆς ἐπομένης κυριακῆς (25), καθ' ἣν γενήσεται ἡ ἐξέτασις τῆς φυσικῆς καὶ ὀργανικῆς μουσικῆς, ἡ διανομὴ τῶν βραβείων καὶ ἡ ἐκθεσις τῶν κατὰ τὸ 1877 — 78 πεπραγμένων.

Διέπονσι δὲ τὰ τοῦ Ζαπτείου πλὴν τῆς διευθυντορίας κ. Καλλιόπης Α. Κεχαγιά, συμβούλιον δεκαμελές, συγκείμενον ἐκ τῶν κκ. Κ. Κυριαθεοδώρη, προέδρου, Σ. Μανρογένους, Ε. Ζωγράφου, ἀντιπροέδρων, Στ. Βαυτιρά, Α. Ζωροῦ, Ν. Φωτιάδου, Θρ. Γιαννάρου, Ἐπ. Σπηλιωτοπούλου, Ζαχ. Α. Λεξανδρίδου, συμβολῶν, καὶ Ν. Γεωργιάδου, γραμματέως, καὶ τέσσαρες κομητήριαι: αἱ κκ. Λουκία Καραθεοδώρη, Μαρία Α. Χρυσοβελέγη, Ἀσπασία Νανῶν, Εὐφροσύνη Κριότσου.

Αἱ γραπταὶ ἐξετάσεις, ἀρχόμεναι ἀπὸ τῆς 4 ἰουνίου, διήρκεσαν μέχρι τῆς 11. Ἀπὸ δὲ τῆς 16 — 17 ἐγένετο ἡ διόρθωσις τῶν διαγωνισμῶν καὶ ἡ γενικὴ βαθμολογία ἐπὶ τῶν ἑλληνικῶν, ἱσθῶν μαθημάτων, ἱστορίας, μαθηματικῶν, φυσικῆς ἱστορίας, ψυχολογίας, γραμματολογίας, γεωγραφίας, φυσικῆς πειραματικῆς, κοσμογραφίας, λογικῆς, οἰκιακῆς οἰκονομίας, παιδαγωγίας, καλλιτεχνίας, γαλλικῶν καὶ ἀγγλικῶν.

Αἱ ἐν αὐτῷ τάξεις τῶν μαθητῶν εἰσὶν ἐν γένει ὀκτώ (ἐκτὸς τῶν τοῦ νηπιαγωγείου), ὧν 4 τοῦ γυμνασίου καὶ 4 ἐκ τῆς τοῦ σχολείου. Τῶν γαλλικῶν ὑπάρχουσιν δὲ τάξεις (τμήματα), τῶν ἀγγλικῶν δύο, τῶν γερμανικῶν μία, τῆς ὀργανικῆς μουσικῆς τέσσαρες καὶ τῆς ᾠδῆς δύο. Καθηγηταὶ δὲ καὶ διδάσκαλοι τῶν ἀριθμῶν 26.

Κατὰ τὸ ἐκδεδωμένον πρόγραμμα διδάσκονται ἐν τῷ Ζαπτείῳ, ἐκτὸς τῶν τοῦ νηπιαγωγείου μαθημάτων, ἐκκλησιαστικά (ἱερά ἱστορία, ἐκκλησιαστικὴ ἠθικὴ καὶ ψαλμῶν ἀνάγνωσις), ἑλληνικά, μαθηματικά, (ἀριθμητικὴ, γεωμετρία), ἱσθρία, γεωγραφία, ζωολογία, βοτανικὴ, ὀρνιθολογία, φυσικὴ πειραματικὴ, κοσμογραφία, ψυχολογία καὶ λογικὴ, καλλιτεχνία ἀρσένων λαῶν, οἰκιακὴ οἰκονομία καὶ παιδαγωγία, ἐκθέσεις, ἔχνηγραφία, καλλιγραφία, γυμναστικὴ, ὀργανικὴ καὶ ᾠδὴ καὶ μουσικὴ, γαλλικά, ἀγγλικά, γερμανικά καὶ ἐργάζεσθαι.

ΣΑΜΟΣ. Ἡ ἐγερμονικὴ κυβέρνησις, ἐπιθυμοῦσα ὅπως διασφραδίσῃ τὴν δημοτικῆς παιδείας ἐπὶ τῇ βίσει τῆς νεωτέρας καὶ προτιμωτέρας ἐκ

παιδευτικῆς μεθόδου, ἥτις ἤρξατο εἰσαγομένη ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολαίῳις τῆς τε Τουρκίας καὶ τῆς Ελλάδος, ἐπιψηφισαμένης καὶ τῆς τελευταίας γενικῆς συνελεύσεως τὴν ἀπαιτουμένην δαπάναν, ἀπέστειλε πρὸς ἐκμάθεισιν τῆς μεθόδου ταύτης εἰς ἄλλουδαπὴν τὸν κ. Βρακλέξ Π. Θαλασσινὸν. Ἦδη δὲ, ἐπανελθόντα αὐτὸν εἰς τὰ ἴδια, διώρισεν ὅπως ἐφαρμογή ἐν τοῖς δημοτικοῖς σχολαίῳις τῆς νήσου τὴν νέαν παιδευτικὴν ταύτην μέθ. δον, εἴ ἤς δέδοται νὰ προσδοκῶμεν μεγίστην βελτίωσιν εἰς τὴν κατωτέραν παιδείωσιν, ἥτις, ὡς γνωστὸν, εἶναι ἡ βῆσις τῆς ἀνωτέρας.

ΕΛΛΑΣ.

Ἐδημοσιεύθη ἐν ἐνὶ τεύχει ὁ ἀπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ τῶν ἐξόδων τοῦ Δήμου Ἀθηναίων καὶ τῶν δημοτικῶν καὶ φιλανθρωπικῶν καταστημάτων διὰ τὸ ἔτος 1777. Κατ' αὐτὸν τὰ βεβαιωθέντα ἐσοδα τῆς ἰδίας δημοτικῆς διακῆσεως ἀνέρχονται εἰς δραχ. 489,596, τὰ εἰσπραχθέντα δὲ εἰς δραχ. 386,301,20. ἦτοι

- α) Ἐκ προσόδων τῆς δημοτικῆς περιουσίας δρα. 72,445,30.
- β) Ἐξ ἐνοικίων ἐιμῆσεων δημοτικῶν φέρων δρα. 225,725.
- γ) Ἐξ ἀμέσων δημοτικῶν φέρων δρα. 30,609.
- δ) Ἐκ καθυστερουμένων παρελθουσῶν χρήσεων δρα. 57,354,62.

Εἰσπραχθῆσαν ὡσαύτως

- α) δρα. 54,009 διὰ τὰ ὑδραυλικά ἔργα ἦτοι 1/4 τῶν ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων καὶ σιτηρῶν δημοτικῶν δασμῶν.
- β) δρα. 80,402,21 διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ δημοτικοῦ νοσοκομείου.
- γ) δρα. 68,627,99, διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ δημοτικοῦ νηπιακοῦ ὀρφανοτροφείου καὶ
- δ) ἐκ τῶν νεκροταφείων δρα. 13,075,50.

Τὰ δὲ ἔξοδα τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, κατὰ τὸ 1877, ἀνῆλθον εἰς δρα. 384,064,68, καταλειφθέντος περισσεύματος ἐν τῷ δημοτικῷ ταμείῳ δρα. 2,236,52.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ, ὡς ἄνω εἴρηται, φυλλαδίου ἐρανίζόμεθα καὶ τὰς ἐπιμέρας πληροφορίας. Ἐν τῷ δημοτικῷ νοσοκομείῳ Ἀθηνῶν ἡλικιωθενησάντων κατὰ τὸ ἔτος 1877 ἀσθενεῖς 859, εἰς ὧν 710 ἄνδρες καὶ 149 γυναῖκες· ἐκ τούτων ἐθεραπεύθησαν 619, ἀπέθανον δὲ 146 καὶ ἐμῆσαν νοσηλευόμενοι 94. Ἐν δὲ τῷ νηπιακῷ ὀρφανοτροφείῳ Ἀθηνῶν διετράφησαν κατὰ τὸ 1877 βρέφη 163, ὧν 57 υἱοθετήθησαν ὑπὸ διαφόρων φιλανθρωπῶν.

Ἐγνώσθη τὸ περιεχόμενον τῆς διαθήκης τοῦ ἀειμνήστου ἱατροῦ Συμβουλίδου. Διὰ ταύτης καθίσταται γενικὸς κληρονόμος τοῦ μακαρίτου ἡ σύζυγός του Ἑλένη ὑπὸ τοῦ ἀκολουθήσους ἔτους· α) νὰ διατηρῇ διηνεκῶς αὐτὴ καὶ τὰ τέκνα τῆς, ἀν τεκνοποιήσῃ, κατὰ dietiam τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἰδρυθὲν Συμβουλίδειον διαγώνισμα, ἀν δὲ δὲν τεκνοποιήσῃ, κατ' ἔτος· β) νὰ διατηρῆσῃ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ αὐτὴ καὶ τὰ τέκνα τῆς 4 ὑποτρόφους Τραπεζουτῆνας, ἐκλεγμένους διὰ διαγωνισμοῦ, καὶ ἐν τῷ ἴσῳ κείῳ παρθεναγωγεῖο 4 κοράσια ἐκ Τραπεζούντος ἐπίσης, κατ' ἐκλογὴν τοῦ ἐκεῖ ὀρθοδόξου ἀρχιερέως. Πρὸς τὸν σκοπὸν ταῦτον ὁ διαθέτης ὤρισε 20 μετοχὰς τῆς ἐθνικῆς τραπέζης· γ) μετὰ τὸν θάνατον τῆς συζύγου του, ὁ Συμβουλίδης ἐπιθυμεῖ, ὅπως ἡ περιουσία του καταλειφθῇ πρὸς τῶν ἰδρυσιν παιδοκομείου καὶ ὑπὲρ τῆς ἐμφυχώσεως τῆς ἐγγυρίου βιομηχανίας. Ἐκτελεστὰς τῆς διαθήκης αὐτοῦ ὀρίζει ὁ Συμβουλίδης τὸν πρῶταν ἐν τῷ ἐθνικῷ πανεπιστημίῳ, τὸν πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τὸν πρόεδρον τῆς ἱατρικῆς ἐταιρίας.

Ἐγένετο ἡ ἐναρκίς τῶν ἐξετάσεων τῆς σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Σ. μητροπολίτου, καὶ πολλῶν ἄλλων ἐπιστημοτήτων. Τὰ ἀποτελέσματα εὐάρεστα.

Συνεπεία ἀπιθαύσεως τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τῆς φιλελευθευτικῆς ἑταιρίας, ἀναρτηθήσονται ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ καταστήματος αἱ εἰκόνες τῶν κατὰ καιροῦ χρηματισάντων προέδρων τοῦ ἐθνικοῦ φελοῦς τούτου καθ' ἑκάστην. Μετὰ τὴν εἰκόνα τοῦ ἀειμνήστου ἱδρυτοῦ Ἀρσάκη, ἀναρτηθήσεται προσεχῶς ἡ τοῦ Γ. Κουντουριώτου, πρώτου τοῦ καταστήματος προέδρου.

Ἐγένετο ἐν τῇ Ἀρσακείῳ σχολῇ, παρόντος πολυπληθοῦς ἑξ ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἀκρατηρίου, ἐν ᾧ διεκρίνοντο ὁ πρωθυπουργὸς κ. Α. Κουμουνοδόρος, ὁ διευθυντὴς τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως, ὁ νομάρχης καὶ ἕτεροι τῶν διαπρεπετέρων τῆς παρ' ἡμῶν κριωνίας, ἡ ἐναρκίς τῶν ἐξετάσεων τῶν μαθητηρίων αὐτῆς, καταδείξασα καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ὅπως αἱ ἀγαθαὶ καρποὺς προσφέρει τῇ πατρίδι τὸ καινωφελὲς τοῦτο ἐκπαιδευτήριον, τὸ ὑπὸ τὴν περιωρισμένην καὶ σύνετην τῆς κ. Μ. Κίτσιου διευθύνειν ἄριστον καταστάν τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ γυναικείων παιδευτηρίων.

Ἀνεχώρησεν εἰς Βυρῶτην ὁ διευθυντὴς τοῦ διδασκαλείου Ἀθηνῶν κ. Χρῆστος Παπαδάπουλος ὅπως μελετήσῃ τὸν ὄργανισμὸν τῶν ἐν Γερμανίᾳ καὶ Ἑλβετίᾳ διδασκαλείων.

Κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδόμηδα πολυτίμων βιβλίων σπουδαία δωρεὰ ἐγένοντο εἰς τὴν βιβλιοθήκην τῆς βουλῆς. Ὁ κ. Μ. Πατριωτῆς ἐδήλωσε τὴν ἐπιθυμίαν του, ὅπως δαπάνη αὐτοῦ ἀγγραφοῦ καὶ προσεγεωθῶσι εἰς τὴν βιβλιοθήκην ἡ περιουσίας συλλογὴ τῶν πρακτικῶν τῶν οἰκουμενικῶν καὶ τοπικῶν συνέδρων εἰς τῆμας 24, τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ χρονικά τοῦ παρόντος εἰς τῆμας 23 καὶ ἡ ἑστία τοῦ Ἀρχειβο Storico

Καλιανο ἐκ τόμων 100. Καὶ ὁ κ. Ζυρίφης ἐνετείλατο ὅπως ἀγορασθῆ
δαπάναις αὐτοῦ ὑπὲρ τῆς βιβλιοθήκης ταύτης ὅλη σειρά πολυτίμων καὶ
σπουδαίων ἀγγλικῶν συγγραμμάτων.

Ὁ βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα μετὰ τῶν βασιλοπαίδων Κωνσταντίνου
καὶ Γεωργίου ἐπορεύθησαν τὴν δευτέραν (τοῦ ἀγ. Πνεύματος) εἰς τὸν ἐν
Πειραιεὶ ναῦν τοῦ ἀγ. Νικολάου καὶ διέμειναν μέχρι τέλους τῆς λει-
τουργίας. Ἐρνούργησαν οἱ ἱερεῖς τοῦ ναοῦ καὶ ὁ ἱερεὺς μετὰ τοῦ διακόνου
τῆς βασιλείας. Τῶν ψαλτῶν ὁ χορὸς εὐηρέσθησεν τοῦς συνελθόντας.
Πλήθος πολὺ συνήχθη εἰς τὸν ἀγ. Νικόλαον, διότι ἐγένισκεν ἐκ τῆς προ-
τεραίας τὴν ἀφίξιν τῆς βασιλικῆς οικογενείας. Ὁ δῆμαρχος καὶ ὁ φροῦ-
ραρχος Πειραιῶς ὑπεδέχθησαν ἀπὸ τῶν προφυλακῶν τοῦ ναοῦ τὸν βασι-
λια καὶ τὴν βασίλισσαν μετὰ τῶν βασιλοπαίδων. Πάντες οἱ προσελθόν-
τες μεγάλως πύχαριστήθησαν καὶ μετὰ χαρᾶς καὶ συγχινησέως προσέ-
βλεπον εἰς τὴν βασιλ. οικογένειαν, ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ ἐκκλησιαζομένην.

Ἀπεβίωσεν ὁ ἀδελφὸς τοῦ γενικοῦ γραμματέως τοῦ ὑπουργοῦ τῶν
ἐκκλησιαστικῶν Νικόλαος Ζ. Μάμουκας, ἀπόστρατος ἀνώτερος ἀξιωμα-
τικός τοῦ βασιλ. ναυτικοῦ, τετιμημένος τῷ παρασῆμῳ τοῦ ἀγῶνος καὶ
τῶν Ταξιάρχων.

Ἡ γενικὴ συνέλευσις τῆς Κρήτης διὰ ψηφίσματός της διέταξε πένθος
ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἐν ἐξορίᾳ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀποβιώσαντος Χριστο-
φόρου Ἀργυράκη τοῦ Κρητός, ἐτέλεσε δημοσίᾳ δαπάνῃ μνημόσυνον ὑπὲρ
τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου, καὶ ἐδήλωσε τὴν εὐγνωμοσύνην της εἰς τὴν
ἐλληνικὴν κοινότητα Ἀμυσῶν ἀδιὰ τὰς ἀδελφικὰς περιποιήσεις καὶ τὴν
εὐγενῆ συμπάθειαν, ἣν ἐπέδειξετο ὑπὲρ τοῦ ἀτυχοῦς ἐξορίστου.

Ὁ Ποσειδῶν τοῦ Πειραιῶς δημοσιεύει τὰ ἑξῆς. Τὸ βελγικὸν ἀτμό-
πλοιοιὸν «Lippon», ὅπερ ἐκόμισε τὰς δύο μεγάλας τηλεβόλοισι
Κρούπ, ἀνήκον εἰς ἕνα Γερμανὸν ἐν Ἀμβέρσῃ κατοικοῦντα ἰδιώτην, Dor-
pe ὀνομαζόμενον, ἐκόμισεν ἐν ὄρῳ 1980 κιβώτια, περιέχοντα τὰ 12
ταῦτα μεγάλα τηλεβόλα, διπλάσια τῶν ἄλλων 36 πεδινῶν, ἅτινα πρό-
τερον ἐκομίσθησαν ἡμῖν, ἐν μέγα τηλεβόλον ὀπισθογεμῆς Κρούπ 3 1)2
τόνων (ἴτοι 2,500 χιλιογράμμων), ὅπερ παρεχωρήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον
τῶν ναυτικῶν καὶ τοποθετηθῆσεται ἕως εἰς τὸ καταδρομικὸν ταχύ-
πλοιοι «Θεμιστοκλής», εἰς δὲ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῶν, τὰ βλήματα καὶ
ἄλλα ἐφόδια (200 κιβώτια) καὶ πολλὰ ὀβρούζια. Ταῦτα ἀκριβῶς πε-
ριέχονται, διότι πολλὰ καὶ ἀνακριβῆ ἐγράφθησαν ὑπὸ τινῶν φύλλων.

Κατὰ τὴν Ἐφημ. τῶν Συζητήσεων, τὸ δημ. συμβούλιον ἐν τῇ τε-
λευταίᾳ αὐτοῦ συνεδριάσει ἐψηφίσκετο τὴν δαπάνην 4,000 δραχμῶν
πρὸς ἐκδοσιν τῶν ἔργων τοῦ Μιχ. Ἀκημινάτου, ἀνέθηκε δὲ αὐτὴν εἰς
τὸν ὑψηλὴν τῆς ἑλληνικῆς ἱστορίας καὶ παλαιολογίας ἐν τῷ ἰθνηκῷ
πανεπιστημίῳ κ. Σπυρ. Π. Ἀζόπου.

Ἐκ Γερμανίας μετέβη εἰς Ἀθήνας, δούς τὰς διδακτορικὰς αὐτοῦ

ἐξετάσεις ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τῆς Βιέννης ὁ κ. I. Παππασταματόπου-
λος, εἰδικῶς σπουδάζας τὴν μουσικὴν, ποιήσας δὲ ἀπὸ πολλοῦ εὐρείας
μελέτας περὶ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς μουσικῆς, ἐξ ἧς ζητεῖ νὰ ἀρυσθῆ τὰ
ἀπαιτούμενα στοιχεῖα πρὸς ἀναμόρφωσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς.
Ὁ κ. Παππασταματόπουλος εὗρεν ἐν τῷ Πλάτωνι καὶ τῷ Ἀριστοτέλει
τὴν *συμφωνίαν*, ἣν καὶ ζητεῖ νὰ ἐξαγάγῃ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς μονωδιακῇ
μουσικῇ. εἶναι δὲ ὁ καταλληλότετος πρὸς τοῦτο, καθότι συνοδεύει μετὰ
τῆς θεωρίας καὶ τὴν πράξιν. Ἐν Πειραιεὶ δὲ εἶχε πρὸ τριετίας προσελκύ-
σει ἐν δημοσίᾳ σχολῇ πλήθος μαθητῶν, οὓς ἐδίδασκε τὴν πράξιν τῆς
ρυθμικῆς ἐκκλησιαστικῆς. Ἐλπίζομεν ὅτι καὶ πάλιν ὁ κ. Παππασταμα-
τόπουλος δὲν θέλει περιτριβῆ μόνον ἐν τῷ σταδίῳ τῆς φιλολογίας καὶ
τῷ τῆς μουσικῆς, ἐν ᾗ ἐποίησε τόσον καλὰς σπουδὰς, ἀλλὰ καὶ τὸν
ἀγῶνα τῆς ἀναμορφώσεως τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς δὲν θέλει πα-
ραμελήσει. Εὐχαρίστως δὲ ἐπληροφόρηθημεν ὅτι προσεχώρησεν τὸ *Ἀθηναίον*
δραμοσιεῦσαι διατριβὴν διαλευκάνουσαν τὸ λίαν σπουδαῖον τοῦτο ζήτημα
ὑπὸ τε τὴν κλασικὴν καὶ τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ ἐποψίν.

ΑΘΗΝΑΙ. Τὴν 15' ἰουνίου ἤρξαντο αἱ ἐξετάσεις τῶν γυμνασικῶν.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Σωτήρ, μηνιαῖον περιοδικὸν ἐν Ἀθήναις σύγγραμμα, συντασσόμενον
ὑπὸ διαφόρων λογίων Ἔτος Α', φυλλάδιον Η', σελ. 113 — 123.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

διάλογος μεταξὺ ὀλιστοῦ καὶ πνευματιστοῦ ὑπὸ Ἀνδρέου Δ. Παπ-
παδιαμαντοπούλου, διδάκτορος τῆς νομικῆς — Ἐπιστολὴ ἀνασκευαστικὴ
τοῦ παρὰ Κλέωνος Ραγκαβῆ ἐκδοθέντος βλασφημίου πονήματος περὶ Ἰου-
λιανοῦ τοῦ παραβάτου ὑπὸ Α. Β. — Ὁ ἐπιτυχὴς ἐκκλησιαστικὸς λόγος
ὑπὸ I. Α. Καραβασίλη — Κατάλογος ἱστορικός τῶν πρώτων ἐπισκόπων
καὶ τῶν ἐρετῆς ἀρχιεπισκόπων καὶ μητροπολιτῶν Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ ἀρχιμ.
Παναρέτου Κωνσταντινίδου, ὑψηλοῦ τῆς θεολογίας — Αἱ ἀνθρωποθεῖαι
(διδασκτικὴ ἱστορικὴ εἰκὼν τοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ) ὑπὸ π. Α.
Ὀικονομίδου.

ΒΙΩΝ, σύγγραμμα περιοδικόν, ἐκδιδόμενον δις τοῦ μηνὸς ἐν Σμύρῃ.
Ἔτος Α', φυλλάδιον 7 (ἰουνίου ἀ).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Περὶ τῆς ἰδρύσεως καὶ ἀναπτύξεως τοῦ ἐν Παρισίαις πρὸς διάδοσιν τῶν
ἐλληνικῶν γραμμάτων συλλόγου κατὰ τὸν κ. Γουσταῶν Βιχθαλ — Περὶ

φωτογράφου — Μία επιστολή του Νασελεριάδ προς τον κόμητα Καποδίστριαν — Οι Αθήναιοι (εκ των του Ρώσου ποιητού Πούσιν) — Η δύσκολος θεραπεία (διήγημα) — Ο σιδηρουργός Πέτρος Πάτ και το σιδηροδρομικόν αὐτοῦ σύμβολον — Στατιστικά (αἱ παγκόσμιαι ἐκθέσεις. Ὁ σοσιαλισμὸς ἐν Γερμανίᾳ). Ἡ χαρά.

ΣΥΜΒΗΚΤΑ.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΕΚ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ.

Ἡ ἀσφάλεια τῶν φυλακῶν ἀπὸ πολλῶν ὄρων ἐξαρτάται. Κατὰ κανόνα οἱ φυλακισμένοι καταλαμβάνονται ὑπὲρ αἰῶνος τινὸς ἀπογορευτικῶς, τὸ ὅποιον ἴσως ἀποτελεῖ τὸ κυριώτερον στοιχείον τῆς πρακτικῆς ἐξασφαλίσεως τῶν φυλακῶν.

Ἡ παρουσία τῆς στρατιωτικῆς δυνάμεως, ὁ ὄγκος τῆς πολιτείας καὶ ἡ ἐλλείψις τῆς ἀπελευθερώσεως διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ τῆς δικαιοσύνης, ἢ τῆς Β. χάριτος συμπληροῦσι τὸ ὅλον τῆς ἠθικῆς, τρόπον τινὰ, στερεώσεως τοῦ τῶν φυλακῶν κτηρίου.

Ἐν τούτοις δὲν λείπουν καὶ αἱ ἐξαιρέσεις ἀνθρώπων ἀκαταβλήτων, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ παρύτερος καὶ στερεώτερος τοίχος εἶναι μὲντὶ ἀπένοστοι τῆς ἐπιμονῆς, τοῦ χρόνου καὶ τῆς ἐπιτηδεύσεως. Πρὸ ἐνὸς ἔτους τὸ ἐν Ἀριένῃ στρατοδικεῖον καταδικάσκειν εἰς δεκαετηθεράκι θανατοφόνον τινὰ, ὅστις πενήτικις κατόρθωσι νὰ διατροπήσῃ ὀχυρωτέρας φυλακῆς, νὰ ὑπερβῇ ὑψηλοτέρους τοίχους, καὶ βέβαιον πρὸς τὸ ἐγκλημα, μετὰ πάσαν ἐξουσίαν τοῦ νὰ δεκαπλασιάσῃ τῆς ἐγκληματικῆς ἀμαρτίας του, διαρχόμενος ὅριον ἐπιπρατεῖων καὶ ὑποπίπτων πάντοτε εἰς τὰς χεῖρας τῆς ἐξουσίας.

Ἐν Ἑλλάδι, κατὰ τὸ ἄρθρον 185 τοῦ ποινικοῦ νόμου, οἱ φυλακισμένοι, ὅσοι κατορθώσαν ἢ ἐπροσπάθωσαν νὰ κατορθώσωσι διὰ τῆς βίας τὴν ἐλευθερίαν των, τιμωροῦνται μὲ φυλακίαν τοῦλάχιστον ἑξήκοντον, ἐκτός τῆς μεγαλύτερας ποινῆς, ἐὰν ἐπὶ τῆς ἀποδράσεως των ἐπράξαν καὶ ἄλλα ἐκείνην πλημμελήματα ἢ κημιουργήματα. Ὡς φυλακισμένους πρέπει νὰ θεωρήσωμεν καὶ τοὺς ὑπαδίκους καὶ τοὺς καταδικούς, ἔτι δὲ καὶ τοὺς ἐν ταῖς διὰ χρεὶν φυλακαῖς κρατούμενους. Ἀπαιτεῖται ἡ φυλακίσις νὰ εἶναι νόμιμος, ἥτοι ἐν τόπῳ ἁρισμένῳ ὑπὸ τῆς διοικήσεως καὶ ἔχοντι τὸν νομικὸν χαρακτῆρα τῆς φυλακῆς, καὶ κατ' ἐπίφασιν δικαστικὴν ἢ ἐνταλμα ἀνακριτοῦ, μὴ ἐξαιρουμένων καὶ τῶν ἐν αὐτοφώρῳ ἐγκλήματι ἐπιτρουμένων ἀλλήλων.

Δὲν ἐξετάζεται ἡ οὐσιαστικὴ ἐνοχὴ τοῦ φυλακισμένου ἐπὶ τῷ δὲ ὄν κρατεῖται λόγῳ ἀρκεί ἡ φυλακίσις νὰ εἶναι διατεταγμένη κατὰ τοὺς σχετικούς τοῦ νόμου ὀρισμούς καὶ νὰ ἐκτελεῖται ἐν φυλακῇ, εἰδικὸν εἶναι αὕτη κατάστασις, στρατῶν ἢ φυλακτῆριον ἐντός δημοτικοῦ κτησίου ἐπὶ πτασματικῶν καταδικῶν. Τὸ στοιχείον τῆς βίας εἶναι ἀπαραίτητον μὲν εἰς ἀπερτίσειν τοῦ ἐγκλήματος τῆς ἀποδράσεως, σχετικὸν δὲ εἴτε πρὸς τὰ πρόσωπα εἴτε πρὸς τὰ πράγματα. Ἐὰν ὁ φυλακισμένος εὐρίσκῃ ἀνοικτὰς τὰς θύρας τῆς φυλακῆς καὶ ἀνευ τινὸς βίας ἐγκαταλείψῃ τοὺς τοίχους αὐτῆς, δυνατόν νὰ ἀμαρτάνῃ ἠθικῶς, διότι δὲν ἔχει τὴν συνείδησιν τῆς αὐτοτιμωρησίας, νομικῶς ὅμως ποτέ.

Κατ' ἐξαιρέσειν τοῦ κανόνος, ἡ ἐπιβαλλομένη εἰς τὸν ἀποδιδράσαντα ποινὴ δὲν συγχωνεύεται μετὰ τῶν ἡδὴ εἰς αὐτὸν ἐπιβεβλημένων. Καὶ δὴ εὐλόγως, ἵνα αἰσθανθῇ ἰδιαίτερος τὸ παράπτωμά του καὶ ἔχῃ τρακτικὴν ἀξίαν ἢ κατ' αὐτοῦ νομοθετικὴ πρόνοια. Κατὰ τὸ ἄρθρον 185 τοῦ ποιν. νόμου ἡ ποινὴ τῆς ἀποδράσεως ἐκτελεῖται ἅμα παρῆλθῃ ἢ προθεσμίᾳ τῶν πρότερον ἡδὴ καταγενομένων ποινῶν ἢ εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀνώσεως (ἐν πράξει π. χ. περὶ ἀποδράσεως ὑποδίκου ἀθωωμένου κατὰ τὴν).

Ἡ γέρθη τὸ ἔσπλημα ἂν πρὸς σύλληψιν τῶν ἐν τῇ φυλακῇ δραπέτων ἄπαιτεῖται εἰδικὸν ἐνταλμα δικαστικόν. Ἄλλ' ἀρκεῖ ἐκεῖνα, δυνάμει τοῦ ὁποῦ διενέχουν ἤδη ἐντός τῆς φυλακῆς.

(Ἐφημ. Φυλακῶν)

— Τὴν κυριακὴν ἐτάφη ἐν Χαλκηδόνι ὁ γνωστὸς εἰς τὸ καθ' ἡμέρας δαμόσιον καθηγητὴς ἰδίᾳ τῶν μαθηματικῶν Θεόδωρος Κυριακίδης, παθὼν ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος· ὁ μακαρίτης ἐγκατέλειπε σύζυγον καὶ τέκνα ἀνήλικα ἑπτὰ, ἄγων τὸ 48 τῆς ἡλικίας αὐτοῦ ἔτος.

— Ἡ ἀδιάρειτος συγκοινωνία τῆς Μελίτης μετὰ τῆς Κ) πόλεως καὶ τῆς Ἰνδικῆς κινδυνεύει νὰ διαδόσῃ εἰς τὴν νῆσον, ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὴν Ἑυρώπην τυφοειδεῖς πυρετοὺς καὶ χολέραν.

— Ἐπιστέλλουσι ἡμῖν ἐκ Βιτωλίων.

Ἐκτός τῆς μαστιχούσης τὰ μέρη ταῦτα ληστείας κλπ. οὐδὲν ἔχω νεώτερον νὰ ἀναγγείλω εἰμὴ ὅτι, καθ' ὅς ἐλάβομεν πληροφορίας, συνέρχεται εἰς Πρεσβύτην συνέδριον ἐξ ὅλων τῶν ἀλιβατικῶν χωριῶν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἐκ Δεβρῶν Ἰλιάς πασᾶ καὶ ἄλλων ἐγκριτῶν· ἐστάλησαν δὲ καὶ ἐντεύθεν δύο ἀντιπρόσωποι. Τί διανοῦνται νὰ πράξωσι διὰ τοῦ συνέδριου ταύτου οὐδεὶς αἶδε.

Βλέπετε ὅτι τὸν κόσμον ὅλον ἤρχισε νὰ καταλαμβάνῃ συνεδριολογία!

— Κατὰ τὸν κ. Δελη, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκδιδομένων καθ' ἅπαντα τὴν ὑψηλίον ἡμερησίων εἶναι 23,000 περίπου· τὰ φύλλα ταῦτα συντάσσονται ὑπὸ 50,000 δημοσιογράφων ἐξ ἐπαγγελματιῶν.

Ἐν Ἀμερικῇ εὐδίδονται πλεονεξ ἡμερησίως, περιουσιακὰ καὶ ἐπιθεωρητικὰ· ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν ὑπολογίζεται εἰς 9,000. Ἡ Ἀγγλία δίδει τὸ φῶς εἰς 2,500 τοιαῦτα. Ἡ Γαλλία εἰς 2,000. Ἐν Αὐστρο-ουγγαρία ἐκδίδονται 1500. Ἐν Ἰταλίᾳ 1,200. Ἐν Ἑλβετίᾳ καὶ ἐν Ρωσίᾳ, ἀνὰ 500 εἰς ἐκάστην. Ἐν Ἰσπανίᾳ 350. Ἐν τῇ Βελγικῇ, καὶ τῇ Σουηδίᾳ ἀνὰ 300 εἰς ἐκάστην. Ἐν Πορτογαλίᾳ, Δανυμαρκίᾳ καὶ Ὀλλανδίᾳ ἀνὰ 250. Ἐν Νορβηγίᾳ 200. Ἐν δὲ τῇ Ἑλλάδι καὶ τῇ Τουρκίᾳ ἀνὰ 100 εἰς ἐκάστην.

Ἐν Ἀσίᾳ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἡμερησίων εἶναι 500. Ἐν Ἀφρικῇ 100, καὶ ἐν τῇ Αὐστραλίᾳ ἐπίσης.

— Εἰς τὴν ἐκθεσιν τῶν Παρισίων ἀφίκετο ἐσχάτως ὅπως παραστῆ εἰς τὴν θέαν τοῦ κοινῶν Βινέζος γίγας, ὀνόματι Σου-Σε-Χάγκ· ὁ γίγας αὗτος ἔχει ὕψος 2 μέτρων καὶ 35 ἑκατοστομέτρων.

ΒΗΠΙΔΟΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

(Συνήχ. ἀριθ. 36, σελ. 367, — 568)

Ἐδικὴ ἐκπαίδευσις.

ἸΒΡΑΤΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ. Ἰβρατικαὶ σχολαὶ ὑπάρχουσι 4· τρεῖς κατ' ἑστέραι ἐν Χαλκίδι, Τριπόλει καὶ Σύβρῳ, εἰς δὲ φοιτῶσαν 70 μαθηταί, παρασκευάζουσαι ἱερεῖς διὰ τὰ χωρία, καὶ ἓ ἐν Ἀθήναις Πιζάριος, ἐν ἧ διδάσκονται ἀνάλογα μαθήματα τῶν ἐν ταῖς γυμνασίαις διδασκόμενα.

θκομένων (*). Ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς (1844) μέχρι τοῦ 1877 ἰδι-
δάχθησαν ἐν αὐτῷ 465 μαθηταί. Ἡ δὲ παρουσία αὐτῆς ἀνέρχεται εἰς
1.513.945 δραχμάς. Τῆς παρουσίας ταύτης τὸν πηρὴ α ἀποτελεῖται
τὰ διατεθέντα ἐπὶ τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς σχολῆς Ριζάρη. Αἱ ἐτήσιοι δαπάναι
αὐτῆς ἀνέρχονται εἰς 70 χιλ. δραχμῶν.

ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΤΕΧΝΩΝ. Ἰδρυθεῖσα αὕτη κατὰ τὸ 1837, διαρτῆται
νῦν εἰς δύο τμήματα, τὸ α' περιλαμβάνει τὴν ἀρχιτεκτονικὴν, γεωμε-
τρικὴν καὶ μηχανικὴν, τὸ β' τὴν ζωγραφικὴν, γλυπτικὴν, ξυλογραφίαν καὶ
καλλιγραφίαν. Κατὰ τὸ 1876—1877 ἤρθημι ἡ σχολὴ αὕτη 582 μα-
θητάς.

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΣΧΟΛΗ. Ἡ ἐν Τίρυνθι κατὰ τὸ 1829 συστάσα γεω-
γικὴ σχολὴ διελύθη κατὰ τὸ 1864. Νῦν δὲ λαμβάνεται πρόνοια ἵνα ἡ
γεωργικὴ ἐκπαίδευσις ἰδρυθῇ ἐπὶ εὐρύτερων βάσεων.

ΝΑΥΤΙΚΑΙ ΣΧΟΛΑΙ. Τοιαῦται ὑπάρχουσιν ἀπὸ τοῦ 1867 πέντε, αἱ
μία ἐν Ἐρμούπολει, Ἰθάκῃ, Σπέτσαις, Γαλαξειδίῳ καὶ Ἀργαστολίῳ, παρ-
λαμβάνουσαι ἐν συνόλῳ 90 μαθητάς.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ. Ἡ ἐν Πειραιᾷ στοατιωτικὴ σχολὴ περιλαμ-
βάνει 7 τάξεις, ἐν αἷς διδάσκονται, ἐκτὸς τῆς ἑλληνικῆς καὶ γαλλικῆς
γλώσσης, ἱστορίας κλπ. καὶ αἱ μαθηματικαὶ καὶ φυσικαὶ ἐπιτετήριαι καὶ
αἱ εἰδικαὶ στρατιωτικαί. Τὸ κράτος δαπανᾷ διὰ τὴν σχολὴν ταύτην
193,000 δραχμῶν ἐτησίως.

(ἀκολουθεῖ).

(*) Κατὰ τὰς ἑσπεύρας πληροφορίας, ἡ σχολὴ αὕτη ἔχει 8 τάξεις μαθητῶν, ἀπὸ
μὲν 4 γυμνασιακάς, ἡ δὲ μία πανεπιστημιολογική. (Ἰδε Ὀδοιπορικῆ, σελ. 52—8). Ἐπι-
συντ. Ἐναγ. Ἀστέρου.

Ἐκδίδεται καθ' ἑβδομάδα. Συνδρομὴ προπληρωτέα ἐνδοῦ μὲν τῆς πρωτεύουσος ἐπι-
σείρια χάρτινα ἔξ. συμπεριλαμβανομένων δὲ καὶ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν, ἐπτά. Ἐξ ἡ
ταῖς ἐπιτοχ' αἰς, ἐπίσης ἐπτά, ἐὰν στέλλονται διὰ τῶν τουρκικῶν ταχυδρομείων ἐπὶ
ἂ τῶν αὐστριακῶν, φράγκα 20, καθὼς καὶ ἐκτὸς τοῦ κράτους ἐπίσης φράγκα 20. — Ἀ-
ταλλάσσεται πρὸς πᾶσαν ἡμερῆδα ἢ περιοδικῶν. — Συνδρομαὶ ἐτίθαισι λογίζονται καὶ
ἀπὸ τῆς 1 ἐκαστοῦ μηνός. — Ἐκαστον φύλλον πωλεῖται τριῶν χαρτίνων γρασίω. — Ἡ
μὴ καταχωρίσεως διὰ εἰδοποιήσεις κλπ. γρ. τρία τὸν στίχον.

ΤΥΠΟΙΣ ΑΝΑΤ. Ψ. Κ. Ψ. ΑΣΤΕΡΟΥ.

Ὁ ἰδιοκτήτης καὶ διευθυντής Β. Δ. ΚΑΛΛΙΦΩΝ.